

میں تے امتاس

محمد شفیع

میں تے امتاس

1

منالی

میں تے امتاس

انجم قریشی

سانجہ

پرنٹ لائن

ات پیارے تے ڈھیر سوہنے ویر
عمار اعظم
دے ناں

منال

شکروندی:

سلیم قریشی

ظفر اقبال

محمد تحسین

خاقان حیدر غازی

زاہد حسن

تے

راحیل احمد خان

خالی

پر چھتی

- 13 میں تے املتاس
14 اوہدے ہتھ سیو
20 کیے اے میرا دوش
23 عشق
25 توں جاگدا رہویں تے میں سون چلی آں
26 اسرائیل، لبنان
27 ساوے پیر
30 یاداں تیریاں ازلاں توں مینوں رواندیاں آئیاں نیں
31 گل اسمان دے چن دا کینٹھا
32 رُکھاں توں ڈگیاں پتراں دی گنتی کون کرے گا
33 میری تسبیح دے دانے
38 دل دی پٹری تے میں تتروی، نال نال گئے ٹردے
39 یار منانا جو کھم بھارا
40 بھید و ہڑ کیا اے
42 Postmortem
44 اُنمیں درا
47 نال بٹھایا، نال کھوایا، نال سوایا سچناں نوں

- 48 اک کبج
- 51 دے
- 55 ایس واری دا چیت
- 57 تیری اکھ دے تھل وچ گواچی ٹر ٹھک گئی آس
- 58 آوے ماہی
- 61 چو پے وی تے کھادے وی
- 62 رُوپ
- 65 اج
- 69 لگن لگی
- 74 کالا پھنیر
- 76 بھکھا پنڈا
- 80 فیرو سنیں کدی جو سن بنیاں
- 81 وے ماہی
- 83 نپ نپ وینی، چاء دیاں ونگاں سوہیاں لال چڑھائیاں نیں
- 84 کھیڈ
- 87 اپنے تھال وچ چپ پروسی
- 88 میں کدوں کہیا سی
- 91 کوئی بھگھ نہیں
- 94 نہ اپنا آپ سکھاوے
- 96 کوئی گل ہوئی، کوئی بات ہوئی
- 97 عشقا بھر بھر پیاوے
- 101 راتیں
- 103 بدلاں دی سرشاری
- 105 ایہہ پنڈا تے میرا نہیں

- 109 ہاڑا
111 کنج میں دستاں
113 لک اُتے
115 ماہی نوں لے آؤ جی
117 سُننے وچ مینوں ساہ آیا تے سُننے وچ میں موئی
118 بھجے رُکھ تے بھجے کپھھی، بھجیاں گلیاں سڑکاں
119 ٹاویں ٹاویں
121 پانی
122 ویکھ لے فیرتوں روویں نہ
125 بھاگوان
126 ماسیے
127 رنگ رنگیلا

خالی

میں تے املتاس

توڑ چڑھی وصالاں دی آس
سکھ آئے اس گھر نوں راس

شکناں والی ڈیگر سی اوہ
ڈاڈھی دکھری ڈاڈھی خاص

پُرچے گئے تیکھے ساہواں وچ
ہانہ سنے ہڈیاں تے ماس

ہاڑ دی بھر گرمی وچ پے گئے
پیلے، میں تے املتاس

اوہدے ہتھ سیو

اوہدے ہتھ سیو، اوہدے ہتھ سیو
میںوں پان نہ دیوں نتھ سیو
میںوں بہا کے عشق دے رتھ سیو
میںوں دے دیار دی کتھ سیو
اوہدے ہتھ سیو، اوہدے ہتھ سیو

اوہدے ہتھ سیو، میرے نیر چکھن
میرے دکھ تے میرے نیر سہن
جد نین دکھی توں نیر ویہن
تے دل دی بانی نیر کہن
اوہدے ہتھ سیو، میرے نیر چکھن

اودھے ہتھ سیو، میرے سر تے نیں
میرے سر تے نیں، میرے ہر دے نیں
تے اج دے نہیں، بڑے چر دے نیں
میںوں رام کرن نوں پھر دے نیں
اودھے ہتھ سیو میرے سر تے نیں

اودھے ہتھ سیو جیویں پھل کھڑے
اودھے ہتھ سیو، میرے سر تے چڑھے
کدی سنگدے نہیں، اچھک بڑے
اودھے ہتھ سیو، ہتھ بنھ کے کھڑے
اودھے ہتھ سیو جیویں پھل کھڑے

اودھے ہتھ سیو، رتجھاں دے بھرے
نہیں مُردے جے میں کراں پرے
اودھے ہتھ سیو، پرانہ کون کرے؟
اودھے ہتھ لایاں چند جان سرے
اودھے ہتھ سیو، رتجھاں دے بھرے

اودھے ہتھ سیو، ہتھ پیندے نیں
سدھیاں گلاں وی کہندے نیں
زت میری ٹوہ ایچ رہندے نیں
جڑ نال نال ایہہ بہندے نیں
اودھے ہتھ سیو، ہتھ پیندے نیں

اودھے ہتھ سیو نیں ناڑاں تے
اودھے ہتھ سیو، کتیاں ماراں تے
اودھے ہتھ پیندے نیں بھاراں تے
کدی میں وی اوہنوں ساڑاں تے؟
اودھے ہتھ سیو نیں ناڑاں تے

اودھے ہتھ سیو، ہتھ جوڑ دے نیں
میرے کم دے نیں، میری لوڑ دے نیں
میرا آل دوآلا توڑ دے نیں
ستاں رنگاں ول ٹور دے نیں
اودھے ہتھ سیو، ہتھ جوڑ دے نیں

اوہدے ہتھ سیو، ہتھ ازماندے نہیں
اوہدے ہتھ سیو، ہتھ لاؤندے نہیں
میرا تن من نیل کراوندے نہیں
اوہدے ہتھ ہن ہتھ ایج آوندے نہیں
اوہدے ہتھ سیو، ازماندے نہیں

اوہدے ہتھ سیو ہتھ پائے نہیں
اوہدے ہتھ سیو کڑمائے نہیں
دو پھل ککراں دے واہے نہیں
تے سچے کفر کمائے نہیں
اوہدے ہتھ سیو ہتھ پائے نہیں

اوہدے ہتھ سیو، ہتھ کر جانڈے
ماہیے، جگنی، تسبیح گاندے
ساہ دھو دھو کے سکے پاندے
اگلے پچھلے لاہے لاہندے
اوہدے ہتھ سیو، ہتھ کر جانڈے

اودھے ہتھ سیو، ورتائے نہیں
اودھناں میرے چن چڑھائے نہیں
اودھے ہتھ میں گل اچ پائے نہیں
اودھے ہتھ اج تیبہ تے آئے نہیں
اودھے ہتھ سیو، ورتائے نہیں

اودھے ہتھ سیو، کرلانڈے نہیں
میریاں نال شرطاں لانڈے نہیں
اجے ہور وی میتھوں چاہوندے نہیں
سر تھلے رکھ سوانڈے نہیں
اودھے ہتھ سیو، کرلانڈے نہیں

اودھے ہتھ سیو، میرے بلّھ چکھن
میرے بلّھ تے نالے گل چکھن
دوویں ہٹ دھرمی دا ملّ چکھن
پنڈے تے کھڑدے پھلّ چکھن
اودھے ہتھ سیو، میرے بلّھ چکھن

اوہدے ہتھ سئیو، ہے تند میری
ہے باہروں باری بند میری
اندروں کچی اے کندھ میری
ویڑھے پے گئی اے ونڈ میری
اوہدے ہتھ سئیو، ہے تند میری

کیہ اے میرا دوش

کیہ اے میرا دوش
جے میں کھوجاں اپنی ہوند
نہ ماراں کدی وی روند

کیہ اے میرا دوش
میرے دل بچ بھانڑ مچدا
جے نشہ اے مینوں سچ دا

کیہ اے میرا دوش
جے میں کدے نہیں ڈردی
جو من چاہوے اوہ کردی

کیہ اے میرا دوش
جے دل اُتے نہیں لیدی
بہتا چر دُکھی نہیں رہندی

کیہ اے میرا دوش
میں جی جی کر نہیں سکدی
نہیں اکدی شیشہ تگدی

کیہ اے میرا دوش
جے انہونی جیہی ہونی
میں سوہنی تے من موہنی

کیہ اے میرا دوش
میرے سجرے کجرے نین
پیار دیاں گلاں کر دے رہن

کیہ اے میرا دوش
نیلا رنگ تن اُتے پھبے
مینوں لوچن سدھے بے

کیہ اے میرا دوش
جے میں اپنے دوالے گھمدی
میری لٹ میرا متھا پُمدی

کیہ اے میرا دوش
میں کسے توں کجھ نہ منگدی
جے میں اُچا ہسدی کھنگھدی

کیہ اے میرا دوش
جے میں چن نال پینگھاں پائیاں
جے میں بدلیں مخیاں ڈاہیاں

کیہ اے میرا دوش
جے رب مینوں سوانی بنایا
جے میں نونہہ، دھی، ماں اکھوایا

عشق

اَج تُوں رات دی بکل کر کے اپنے ساہ پھرو لیں
ہر ہر ساہ نوں چکھداں جاویں، مونہوں کجھ نہ بولیں

پیاں بھار کھلوتے تارے، چن دی راہ اڈکین
اکھاں دی بند باری، پیا، اندر وار نوں کھولیں

ہوند دا کوئی بھیدی ناہی، کنج فیر کریں نتارا
اپنے آپ دے نال تے مک لے، متھ کے نہ توں ڈولیں

عشا توں فجریں واہی نیجی، ہو ہو وَتر لایا
کیہڑے کاسے پھڑ کے تے توں کیہڑے پھل پھل گولیں

اوکھے ویلے اوکھا نہ پے، تر جائے گی بیڑی
عشق دی کھنڈ نوں بھورا بھورا ہجر سمندر گھولیں

گھنگھرو پیروں لاه کے نچیں، لُوں لُوں نوں چھکاویں
جے چاہویں تُوں پیار نبھانا، دل نوں رج کے رو لیں

ہر جُشہ اک آڑھت منڈی، ٹھگی لاون بیٹھا
باہروں اندروں اک جیہا ہوکے دل نوں سٹری تولیں

لہو دی دھار اے ریشم ڈوری، نت پے جانڈے گنجھل
اندر و اندر گنڈھاں پنیاں، اک اک کر کے کھولیں

ایہہ ڈنڈ نہ کوئی رمز پچھانے، ڈھاندا کردا پدھرا
دادڑ ہوندا دانا دانا، جے آوے پیٹھ مو لیں

کل لُکائی لہین آئی کسے نہ کم دا میلہ
اپنے نال جے مٹھا لائیں، سُولی جھولا جھولیں

(خاقان حیدر غازی ہوراں دے نال لکھی گئی)

توں جاگدا رہویں تے میں سون چلی آں
چن تاریاں دے نال اکھ لاؤن چلی آں
دینہہ چڑھن توں گانہہ گانہہ ہون چلی آں
اک سُنے دی چھاویں منجی ڈاہون چلی آں
توں جاگدا رہویں، میں تے سون چلی آں

اسرائیل، لبنان

اک دو جے دی کُھ پھرون، اسرائیل لبنان
اک دو جے دے بھکھے ہو گئے، اک دو جے نوں کھان

اوتھے کسے دے بچے موئے، اتھے کسے دی ماں
پنڈے اُتے پھٹ کھڑے نیں، بلدی ریت اکھاں

موت دا مینہ اسمانوں وسیا، اُجڑ گئے گراں
بنھ پیریں سولاں دی جھانجھر، پنجر پیلاں پاوان

گھردے ویکھ کے پیلے بڈل سک گئے سارے واں
کالے رُکھاں دے جنگل اُتے، نیلی دُھپ دی چھاں

ساوے پیر

پنڈے سانجھے کرن توں پہلاں
میں تینوں گجھ گلاں کہہ لاں؟
تانگھ دی بلدی چھاویں بہہ کے
کجھ چر اپنی ہوند نال کھہہ لاں؟

بھار وصل دا سہار لوں گا؟
وچ ہوواں تے باہر رہویں گا؟
بال جیویں کردے نیں ماں دا
میرا کھیہڑا نت کریں گا؟

جھکھڑ، کنیاں، مینہ لوں گا؟
میرا تیکھا بول سہویں گا؟
میرا دل رکھن دی چاہ وچ
میرے جھوٹھ نوں سچ کہویں گا؟

میرے سُفنے میریاں اکھاں
میرے گنے نیں اوکڑاں لکھاں
میرے اپنے اندر وسے
تھل اُجاڑتے رب دیاں رکھاں

میرا دل نہیں کتے وی بہندا
پُٹھا سدھا مودھا پیندا
اپنی مرضی جیون دی خاطر
کھیڈ تماشے لائی رہندا

پنڈے سانجھے ہوئے نہیں ہالی
سوچ سمجھ لے کاہدی کاہلی
سڑ کے سواہ وی ہو سکناس ایں
جے توں سانجھ دی اگ اے ہالی

کدی تے تینوں کجھ نہیں لبھناں
کدی توں ایتھوں چک—چک—ہنبھناں
کدی توں میرے آل دوالے
کدی میں تیرے اُتے پھبناں

تیری سوچ دی حد وی کیہ اے
پنڈا اُتے تھلے جی اے
یُسو پنہو ہار تے ڈولی
جنا اے تیرا میرا وی اے

پنڈے سانجھے کرن توں پہلاں
میں تینوں بس ایہہ سی کہناں
میں آں ساویاں پیراں والی
تیرے پلے کگھ نہیں رہناں

یاداں تیریاں ازلاں توں مینوں رواندیاں آئیاں نیں
اپنیاں اکھاں ونھ کے تاگھ دیاں مندراں پائیاں نیں

رہجھ اپنی دیاں منجیاں اُن کے آس دے ویڑھے ڈاہیاں نیں
ہتھیں اپنی چڑی لاه کے تیریاں جُنیاں بنائیاں نیں

پنجھ کے دل دی پھٹی میں تند پیڑ دے چرنے پا دتی
جان وی میری جان نہیں قداماں اچ تیرے جا دتی

چٹی چادر وٹائی سی میں، لوئی وی ہُن لاه دتی
عشق دے ہڑھ وچ ڈوبن لئی میں اپنی بیڑی پا دتی

گل اسمان دے چن دا کینڈھا
کھیت سرہیوں دا مایاں بیٹھا
ویکھ کے بھنگڑا پاندی رات
مٹھے ہاسے ہسے کما د

رُکھاں توں ڈگیاں پتراں دی گنتی کون کرے گا
میں تے آپے ای مان نہیں ہن تینوں کون جرے گا

ایس بازی نوں جتے جیہڑا، جت کے آپ ہرے گا
میرے نال تے اوہ جیوے جو میرے نال مرے گا

تیرے جیون وچ اے مرنا، مرنے وچ حیاتی
اتم گھت تک ڈبن والا، تیرے نال ترے گا

کنے ویکھے گلاں کردے، ودھ ودھ اگے ہوندے
میںوں تھلے لاه کے کیہڑا میری دار چڑھے گا

کس دی جند اسارے جندڑی، کینوں تھلے لاوے
سولی تنگی جندڑی اندر کیہڑا ساہ بھرے گا
(خاقان حیدر غازی ہوراں دے نال لکھی گئی)

میری تسبیح دے دانے

میری تسبیح دے دانے ایہہ تے نہیں
میرے کملے سیانے ایہہ تے نہیں
میرے گبھرو نیانے ایہہ تے نہیں
میرے بھلکھے بھانے ایہہ تے نہیں

میری تسبیح دے دانے گواچ گئے
کچھ ایدھر، کچھ اودھر نیں پئے
میں موڑ دتے جنے وی لئے
پر میرے ناں تے رہے چڑھے

میری تسبیح دے دانے ہور وی نہیں
سوہنے پیراں والے مور وی نہیں
ایہہ ساڈھو نہیں، ایہہ چور وی نہیں
ایہہ ڈاڈھے تے مونہہ زور وی نہیں

میری تسبیح دے دانے گھٹ گئے نہیں
وصلاں دے بجھے پھٹ گئے نہیں
ایہہ ضداں کرن توں ہٹ گئے نہیں
کچھ کم دیاں چیزاں سٹ گئے نہیں

میری تسبیح دے دانے کتھے گئے
میں وی جانا اوہ جتھے گئے
سوچاں تے سُننے وتھے گئے
میرے دن کرماں نال متھے گئے

میری تسبیح دے دانے کچ دے نہیں
ایہناں کلے پھیرے سچ دے نہیں
جیہڑے بھانڈے اندر مچدے نہیں
اوہ کسے کسے نوں پچدے نہیں

میری تسبیح دے دانے جھلے نہیں
ایہہ نال نال نیں کلے نہیں
کوئی جھل فریب ایہناں ولے نہیں
ایہہ ساؤ نیں، ایہہ دلے نہیں

میری تسبیح دے دانے ہیر لکھن
بلُھیاں دا ہاسا، نیر لکھن
تینوں بابل، ماہی، ویر لکھن
اول توں لے کے اخیر لکھن

میری تسبیح دے دانے لہدے نہیں
ایہہ ورداں اُتے پھدے نہیں
ایہہ ورھیاں دے نیں، جھدے نہیں
ایہہ اِکو دے نیں، سبھ دے نہیں

میری تسبیح دے دانے تیرے نہیں
جے تیرے نہیں تے میرے نہیں
عمران دے پتھ لویرے نہیں
اوتھے دیراں ہین ہنیرے نہیں

میری تسبیح دے دانے بنھ لے توں
تے ساریاں گلاں من لے توں
پیڑاں دی ساری بھن لے توں
میرے تارے، میرے چن لے توں

میری تسبیح دے دانے کھل گئے نیں
اکھیاں دے اندر گھل گئے نیں
بس ویندیاں ویندیاں ڈلھ گئے نیں
میرا آکھیا سارا بھل گئے نیں

میری تسبیح دے دانے قید ہوئے
میرے پیر ہوئے میرے وید ہوئے
پہلاں کالے فیر سفید ہوئے
جدوں ہوئے تے ناپید ہوئے

میری تسبیح دے دانے تاردے نیں
جند اکو اتوں واردے نیں
ایہہ جندے نیں ایہہ ہاردے نیں
ایہہ کسے کسے نوں چاردے نیں

میری تسبیح دے دانے مول گئے
ڈھیٹھ گئے نالے سوہل گئے
جدوں ڈول پئی تے ڈول گئے
عرشاں والے دے کول گئے

میری تسبیح دے دانے ہرے ہرے
ایہہ عجز، عفو دے نال بھرے
ایہہ کلمے کہندے کھرے کھرے
ایہہ جھوٹی گل توں رہن پرہے

دل دی پڑی تے میں تڑی، نال نال گئے مُردے
سدا سدا رستا سی، کیوں سچے کھجے مُردے
عشق دی اگ اچ بلدے جیہڑے اندروں باہروں بھُردے
تن من اُتے جو جو بن دی، کسے اگے نہ جُھردے

يار منانا جو كهم بهارا
تن من نيلا هو جائے سارا
الله سائين نون عرضي پاواں
تھلے آن كے كرى نتارا

بھیڈو ہڑکیا اے

بھیڈو ہڑکیا اے، سینہ پھڑکیا اے
ماہی نال ملن دی آس گئی
چاہواں ٹٹیاں نیں، مڈھوں پٹیاں نیں
دھڑکن دلڑی دی ناس گئی

اکھاں ہنمہ گنیاں لتاں کنب گنیاں
تکدی رستہ میں کھلے کھلے
جانگھاں سُک چلیاں، رتجھاں مُک چلیاں
سکھڑے دا سورج ڈھلے ڈھلے

آندراں ولیاں نیں پنیاں کھلیاں نیں
وکھی ولوں چڑھدا ہر دن نواں
موڈھے پیڑ کرن، دلگیر کرن
محرم تے گواہ ماہیے نوں کراں

ویڑھا بھجدا نہیں کم گجھدا نہیں
گل سمجھ آئی ہے اصل مینوں
جیہہ دنوں تھلے تریہہ تلیاں ملے
ماہی نال ملائے وصل مینوں

ناف اڑ گئی اے، اُتانہہ چڑھ گئی اے
اصلوں ای کم خراب کیتا
لک ٹڈا بڑا، ساہ گھٹدا بڑا
چر ہويا لہو نوں شراب کیتا

تانگھ بھندی سیو، پیڑاں جنڈی سیو
جُشہ پاٹیا لیر و لیر ہويا
تالو کنڈے سیو، برہوں پھنڈے سیو
ڈاڈھا بھیرا ہونا مینوں ہیر ہويا

Postmortem

(واردات)

پوسٹ مارٹم نے ثابت کیتا بھئی، تشدد ہو یا سی
بکے والا، وڈے کولوں تھوڑا پہلاں مو یا سی

ایہہ کوئی نہیں دسدا کہ اوہ کیہ کسے نوں کہندے سن
مانھ پٹڈے، یا گالھ دیندے یا پلس دی دھی نوں یہندے سن

کسے دی بھین نسا لے گئے سن، قاتل سن یا چور ڈکیت
کس لئی اوہناں نال کسے نیں بھورا وی نہیں کیتی رعایت

دل اے کہ جیویں پھٹ گیا اے پیڑ دا رڑھ گیا اے بندھ
سوچ دی حدای مک گئی اے تے ڈھیندی جاندی ہوش دی کندھ

جناں ظلم سہیا تسیں بچیو اس دا کوئی حساب نہیں
سٹاں دی گنتی جتھے لکھاں، جیہی کاپی کتاب نہیں

کتھے اللہ کہندا اے کہ اکھ دے بدلے لے لو اکھ
کیوں نہیں ایہناں ظالماں نوں او ڈنڈے پواندا سوا کو لکھ

ایس واری وی چھٹ جانا جیہڑے کتیاں قہر کمایا اے
بھین چوداں نے انت ای چک لئی ماں دا صبر ازمایا اے

انیندرا

نیندر رڑ کے اکھیاں اندر مینوں سون نہ دیندی
ساری رات جگاوے مینوں میرا جگنا ویہندی

انیندر میرے آل دوالے بین جگاوے راتے
اکھیاں دے کجل نال لکھدی سون جگن دے کھاتے

نیندر مینوں لبھدی ناہیں لوڑی آل چپا چپا
گھڈ کسے چوں نکل کے ڈنگ جاوے نیندر دیا سپا

انیندر میرا جشہ بھنے توڑے، لارے لاوے
نیندر، نیندر، نیندر چیکاں نیندر کدھروں آوے

نیندر نال خمرائی سیو اکھ گلابی ڈورے
نیندر آونا آونا کردی آ ای جاوے خورے

اُنیندر میرا جوش بھلایا ہوش نوں کملیاں کیتا
نیندر ہور بڑا کجھ کر گئی اکھ دا پھٹ نہ سینتا

نیندر آوے تے دو گھڑیاں سکھ دا ساہ وی آوے
اکھیاں چوں، ایہہ ریتا کڈھ کوئی نیندر اکھیاں پاوے

اج وی ناہیں آئی نیندر کڈھ سواندھا بیٹھی
ایدھر ویکھاں، اودھر تنکاں پر نیندر نہ ڈٹھی

نیندر آوے تے میں اوہنوں چُم اکھیاں نال لاواں
نیندر دا میں سُرْمہ کر کے اپنی اکھیں پاواں

اک واری جے آ جاوے تے مونہوں کجھ نہ بولاں
اکھیاں اندر میٹ لوواں تے میں اکھیاں نہ کھولاں

ہن تے آوے چر ہو یا اے سرگھی ویلا ڈھلیاں
اکھیاں سُجیاں، روگی ہونیاں جاگ جاگ کے کلیاں

لال پھلاں جیہے سفے میرے ہو چلے نیں ساوے
بھکھ تے تریہہ توں آگے آگئی اُنیندرا مینوں کھاوے

اُنیندرا مینوں چب چب سٹے منجی اُتے ٹنگے
اُنیندرے مینوں بگیاں کیتا نیندر مینوں رنگے

نیندر باجھوں ہر شے پھکی نیندر مٹھا پپا
اُنیندر ہے سادی چُنی نیندر گوٹا لپا

کدی سرہانا سردے اُتے کدی ہے سردے تھلے
کئی دیر نمانا جشہ ایہہ اُنیندرا جھلے

نیندر ہے کوئی سُنڈھ دی گنڈی انج بھاراں تے پیندی
اپنی مرضی دی مالک اے دور دور ہے رہندی

نیندر جد آوے تے سیو رتا کو نہ آوے
انج میں سوواں، ہر کوئی مینوں سوڑ کہہ کے جگاوے

نال بٹھایا، نال کھوایا، نال سوایا سجنان نون
سینے لایا، بودا واہیا، آپ نہوایا سجنان نون
اڈ کے، کج کے، دنیا تچ کے، دل پر چایا سجنان دا
جد وی جا ازمایا جی نے، سچا پایا سجنان نون

اڪـنجر

اپنا بھانڏا ميں نهين بھرنا
ميں نهين چڪنا، ميں نهين دھرنا
عشق دے ھڙھ وچ ميں نهين ترنا
ساڙ دي اگ وچ ميں نهين سڙنا
باھروں اندر ميں نهين وڙنا
متران دے نال ميں نهين لڙنا
رڙھ جانا اے ميں نهين اڙنا

پھلاں وانگر میں نہیں کھڑنا
آل دوالیوں میں نہیں گھڑنا
حد بندی توں میں نہیں چڑنا
عشتے دے نال میں نہیں بھڑنا
مگر مگر بس میں نہیں پھڑنا
بھورا بھورا میں نہیں کرنا
کوئی وی چھیڑے میں نہیں چھڑنا

ہاں ہاں جی جی میں کیوں مناں
دل دی مرجی میں کیوں مناں
تانگھ دی عرجی میں کیوں مناں
کہانی فرجی میں کیوں مناں
کج، خود غرجی میں کیوں مناں
”سندھ اے درجی“ میں کیوں مناں
من جاں، پر جی میں کیوں مناں

بدل کنیاں کون اڈیکے
ویڑھے، بنیاں کون اڈیکے
رقعہ سُنہیا کون اڈیکے
آکھیا سُنیا کون اڈیکے
رتجھ دا رُنھیا کون اڈیکے
گٹھ نال منیا کون اڈیکے
کنوں وُنھیا کون اڈیکے

مَنتاں ترلے کون کرے ہُن
چتی بازی کون ہرے ہُن
سکے ٹوبھے کون ترے ہُن
مٹھیاں پھکیاں کون جرے ہُن
اندر و اندر کون ڈرے ہُن
جو کرنا اے کون کرے ہُن
اک کنجرتے کون مرے ہُن

دَسے

اوہدی
اِک اُنگل مینوں اُنگل لایا
دو جی مینوں رستے پایا
تجی مینوں رب ملایا
میری کنڈ تے پھل جیہا واہیا
مینوں میرا آپ بھلایا
چو تھی اِک نہ مندی

میری ڈھاک تے جھومر پا کے
مینوں میرے آہرے لا کے
میریاں سنگھاں سر تے چا کے
مینوں اندوں سارا ڈھا کے
آپ نوں لہھے آپے جا کے
کارگیری ون ون دی

پنجویں تے ساری دی ساری
جاوے میرے صدقے واری
پنجویں متھا ٹیکن ہاری
پنجویں مینوں لگدی کاری
پنجویں منگدی دوجی واری
نویں چڑھاوے چن دی

اوتھے جتھے شوہ دی رگ اے
سوہے سارے کر کے بگے
مڑ مڑ آ کے سینے لگے
میرا سارا تن من ٹھگے
میری ہوند توں لنگھ کے اگے
چھیویں مٹھا جندی

ستویں مینوں گلیں لایا
اٹھویں نے اٹھ بھنگڑا پایا
وانگ مداری مست نچایا
میرے گل دی بدلی کایا
نوویں میری کندھ نوں ڈھایا
میرا بوہا بھندی

دسویں کلی، کلی تے نہیں
اپنی تھاں توں ہلی تے نہیں
میرے دوالے ولی تے نہیں
کلی ہے پر جھلی تے نہیں
جان نوں کردی، چلی تے نہیں
ہالیں کچی کن دی

کرن ساریاں بیچی واہی
اک دی دوجے ول گڑمائی
اوس اگے میں چندڑی ڈاہی
جیہڑی دیندی پھرے گواہی
اوہ تے کہندی ماہی ماہی
پکے بھانڈے بھن دی

ساریاں رل کے گنبد گھڑیا
اک گھڑیا فیر دوجا گھڑیا
اک مینارہ امبراں چڑھیا
عشق دے چان نال ایہہ مڑھیا
کوئی سرا نہیں کتے وی اڑیا
کوئی مثل نہیں فن دی

ساریاں وڑیاں آون مسیتے
آن مصلے سدھے کیتے
دو دو نفل نماز دے نیتے
اوہ سبھ کیتا جیہڑی ریت اے
پاک دے چشمے بک بک پیتے
بھگھ نہیں باقی ان دی

فیر او ساریاں پنڈ وساون
میرے پنڈے اونسیاں پاون
ایدھر آون، اودھر جاون
تن من میرا پار لنگھاون
چھوہ کے میرا دل پرچاون
گل بن گئی بندی بندی

ایس واری دا چیت

رُڑھ گئے نیں کوٹھے تے رُڑھ گئے نیں مال
رُڑھ گئے نے اوہ وی جیہڑے پچھدے سن حال
ڈوگھے پانیاں اندر وچھیا موت دا جال
ایس واری دا ساون لے کے آیا کال

کوئی بچی نہ ہٹی کوئی نہیں کم کاج
ہڑھ دے نال ای ٹر گیا تڑی بانو دا داج
کیہڑیاں موج بہاراں یار جانیاں باجھ
وسدی سی حیاتی جتھے کرے تباہی راج

پانی دی ایس شوکر نے کوئی نہ چھڈی تھاں
اکو ڈیک ایچ پی گیا کئے ای گوٹھ گراں
لبھدی نہیں پئی رانو نالے فضلو دی ماں
کیہنوں ویکھن بھیجاں، کتھوں لب کے لیاں

کتھے گنیاں ٹاہلیاں تے پیٹھاں بیٹھے جی
سانجھ کے رکھیاں فصلاں تے اگلی وار دا بی
اک گھڑی نہیں تھمیا ایہہ وسدا جاندا جی
کیہڑا کیہنوں دسے کہ ہن کرناں اے کیہ

ڈھاک توں اُتے پانی، پر پین نوں نہیں دو بک
تالو کنڈے کنڈے تے جیجھ گئی اے سک
کسے نہیں سہارا دتا سارے گئے نیں لگ
رحم خدا دا منگیا ہتھاں نوں چک چک

ڈب گنیاں نیں پیلیاں تے ڈب گئے نیں کھیت
لتھ جائے گا پانی چھڈ کے کچھے ریت
رب دیاں سن مرضیاں یا ہورسی کوئی بھیت
کنج داسا ون لیا یا ایس واری دا چیت

تیری اکھ دے تھل وچ گواچی ٹُر ٹُر تھک گئی آں
کیہڑا دیس ملک اے کیہڑا، ایہہ کیہڑی اے تھان
ہوش گوائی، سوچ بھلائی، تُوں ای دس میرا ناں

آوے ماہی

نمین ماہی دے کہندے بانی
آ جاوے تے
میں وی سُن لاں کہانی

آ ماہی تینوں پرچاواں
دل قدماں بچ ڈاہواں
سہراں نال پلو مڑھواواں
ویکھاں تیریاں راہواں
ہور نہ ہُن ترساوے ماہی
آوے ماہی

کئی واری جُتی پائی
ڈیوڑھی تیکر جا جا آئی
گت گھلا کے فیر کرائی
نہاتی دھوتی فیر نہائی
مینوں گل نال لاء، وے ماہی
آ وے ماہی

کھول آئی آں بوہا ادھا
آپ ای لے کے جاواں سدّا
دل ماہی دے دل نال بدھا
اوہدے باجھوں جیواں ادھا
جنڈی توڑ چڑھا وے ماہی
آ وے ماہی

آ جا ماہی شرماں رکھ لے
اپنی مرضی دی ہاں رکھ لے
جو کجھ وی رنھیا اے چکھ لے
پونا نہیں توں پورا لکھ لے
مینوں سبق پڑھا وے ماہی
آ وے ماہی

لالی دسی، کاگا بولے
آؤندا ساہ جاندے نوں پھولے
ساہ نوں ہک تے رکھ کے تولے
دیوے دی لوکدی نہ ڈولے
نہ وے ماہی
ہتھ میرے ہتھ پاوے ماہی
آوے ماہی

دوروں خورے دس جائے آؤندا
لوں لوں میرا اوسیاں پاؤندا
جی میرا بس ایہو چاؤندا
ویڑھے وڑے اوہ ہسدا گاؤندا
جاوے ماہی
کوکا نواں گھڑا وے ماہی
آوے ماہی

چُوپے وی تے کھادے وی
اوہلا کر کے نہاتے وی
یار سجن نال وصل منایا
دِنے وی، تے راتے وی

رُوپ

توں چڑھایا، چڑھیا رُوپ
تیرا اے، وے اڑیا! رُوپ
اندر خانے وڑیا رُوپ
سجے ہتھ نال پھڑیا رُوپ

رُوپ عشق دی اک صلاح
رُوپ عشق دا اک سبھا
رُوپ عشق دا اج ویاہ
رُوپ عشق دے وچ پیا

رُوپ دا چڑھنا بڑا کمال
رُوپ ملائے عشقے نال
رُوپ نوں کد عشقے دا کال
عشقا چلے رُوپ دی چال

رُوپ رنگ اُنج فانی اے
رُوپ عشق دا جانی اے
رُوپ عشق دا ثانی اے
رُوپ دی گل سدا مانی اے

عشقے دا رنگ لتھے کیوں
عشقا رُوپ دے متھے کیوں
رُوپ عشق دے ہتھے کیوں
رُوپ دوالے جتھے کیوں

عشق دے سولھاں * دسدے نیں
رُوپ دے نہیں تے کس دے نیں؟
عشق دے ڈنگے رسدے نیں
رُوپ نوں متھے گھسدے نیں

* شیگھار

اگے ای میں سوہنی آں
سوہنی تے من موہنی آں
ان ہونی جیہی ہونی آں
عشق دے ہٹ دی بوہنی آں

عشق دے چڑھیاں پُور ہوئی
عشق دے چھوہیاں حُور ہوئی
آپ تے آیا بُور ہوئی
پوری ساں، اَن پُور ہوئی

اج

اج دل دھڑکن تے آیا اے
لوں لوں بھڑکن تے آیا اے
جیہنے ایہہ لانبو لایا اے
اوہ محرم کوئی پرایا اے

اج بدل کالا گھنا کھڑا
اج بدل وسے مناں، بڑا
اج وس سچ ایہدا وسنا نہیں
جیہڑا کھلیا اے فیر کسنا نہیں

اج بجلی کڑ کڑ کردی اے
کورے گھڑیاں نوں بھردی اے
اج سکھ دا ساہ اے پک اندر
اج میلہ لگیا اک اندر

اج کوکل کملی ہو گئی اے
ایہدی بولی رلی ہو گئی اے
اج بدل مینہ وچ نہاتے نیں
دوواں دے کھلے کھاتے نیں

اج موڑاں وی تے نہیں مڑدا
اج پچھے پچھے نہیں ٹردا
کنیاں دی گنتی کردا اے
اج آپ دی بنتی کردا اے

اک پاسے پاسا پیا رہیا
سب رتی ماسا پیا رہیا
اج سب ہے اوہدے ہتھ سئیو
اوہ ٹکا تے ایہہ نتھ سئیو

اج گنجھل پے گئے والاں اج
اج شکر ونڈاں بالاں اج
اج ہجر سیاہ سواہ ہویا
اج ماہی دے نال ویاہ ہویا

اج ٹپے نچدے ویڑھے نیں
اج دورلے دسدے نیڑے نیں
کل توں ایس جی پرچایا اے
اج شگن مناوان آیا اے

اج بھنگڑا پاؤندا اے سیو
اج ڈھول وجاندا اے سیو
اج پاوے ککلی ماہیے نال
اج سچ کے نکلی ماہیے نال

اج سچ سجاوے پھلاں دی
اج ڈیک لگاوے بلھاں دی
سب رمز بہانہ مکیا اے
اج چانن دے ول ڈھکیا اے

ننڊر نوں اکھیاں تجيا اے
اکھیاں نوں اکھیاں بجيا اے
اج گڑ وی پيلا لگدا اے
اج امبر نيلا لگدا اے

لگن لگی

لگن لگی
نال لگن دی لگن لگی
اگن لگی
جنڈی نوں جان نوں ٹھگن لگی
اٹھے پھریں ہُن جگن لگی
اپنے آپ نوں شگن لگی
مینوں لگن لگی

دید کرا
صورت اپنی دی دید کرا
عمید کرا
وصلاں دی اُمید کرا
زیر زبر تشدید کرا
مزید کرا
مینوں دید کرا

سنگ ہوئی
تیرے انگ نال لگیاں انگ ہوئی
رنگ ہوئی
تیرا سفنا، تیری منگ ہوئی
تیرا عشقا، تیری اُمنگ ہوئی
تیرے نہ ہو یاں میں تنگ ہوئی
تیرے سنگ ہوئی

بُورِ پیا
بن موسم دا بُورِ پیا
پُورِ پیا
ادھے رستے چ طُورِ پیا
میرے متھے تیرا بُورِ پیا
چھوہیاں ناں میرا حُورِ پیا
بُورِ پیا

پھلکاری لئی
سوہے رنگِ دی پھلکاری لئی
واری لئی
ہر واری لئی
تیرے سرتے چڑھ میں اڈاری لئی
ہولی ہولی میں بھاری لئی
پھلکاری لئی

سجناں نہیں
چیت و ساکھ تے سجناں نہیں
ا بے وسنا گجنا نہیں
ماہیے نوں تک تک رجنا نہیں
ٹک ٹک تکیاں لجنا نہیں
نہیں اولہا کرنا کجنا نہیں
سجناں نہیں

بھلنی نہیں
نال گزاری بھلنی نہیں
اپنی چھیتی گھلنی نہیں
ہور کسے تے ڈلھنی نہیں
کوئی ہنیری جھلنی نہیں
وصلاں دی گنڈھ کھلنی نہیں
بھلنی نہیں

آس ہوئی
تیرے آن ملن دی آس ہوئی
ناس ہوئی
ٹٹ پینی برہوں ناس ہوئی
تا نگھ تیری مینوں راس ہوئی
تو حکم کریں میں داس ہوئی
آس ہوئی

کالا پھنیر

کالا پھنیر شوکدا
ساڑدا فیر پھوکدا
مور بلیندا کوکدا
دل دھڑکنوں چوکدا

واری واری ساریاں
گلاں مونہہ تے ماریاں
کھے ہتھ نال چاریاں
مٹھیاں پھکیاں کھاریاں

کڑ کڑ بدل بولدا
بھجیاں تنیاں کھولدا
پنڈ دے دی پھولدا
ڈنڈی مار کے تولدا

بھکھا پنڈا

بھکھا پنڈا رہ رہ چیکے
اپنے سرتے بہ بہ چیکے
کھولے، کھجے، کھہہ کھہہ چیکے
ان ہونی نوں سہہ سہہ چیکے
دے دے چیکے، لے لے چیکے

بھکھا پنڈا آپ نوں لبھے
اٹاں، وٹے، روڑے چے
دبے کڈھے، کڈھے دبے
اُرلے، پرلے، سدھے بے
بھکھ دی سل تے پتھے سبھے

بھکھا پنڈا بھکھاں کھٹے
ہر ہر گل تے متھا وٹے
ہتھیں پیجے، ہتھیں کٹے
کر دیکھے ایس وٹے کٹے
چارے، اُارے، مُڈھوں پٹے

بھکھا پنڈا ہتھ پیا جوڑے
کس نوں واڑے، کس نوں ٹورے
کس نوں سانجھے کس نوں موڑے
کس نال کہانی بھکھ دی جوڑے
بھکھا پنڈا، پنڈا لوڑھے

بھکھا پنڈا پیٹو، چٹو
اکو ای رونا، توتا رٹو
تلی تے چکدا گھمدا لٹو
آپسی، ڈھلڑ، ڈھیر نکھٹو
سادھو، لوچھی، دیا لو، وٹو

بھکھا پنڈا بھکھاں منگے
پھل کڈھے ایہہ تریہہ دے رنگے
نہ ایہہ جھکے، نہ ایہہ سنگے
قول کرا کے پٹھا ٹنگے
تاڑے، جد وی ایہوں لنگھے

بھکھا پنڈا رہندا کھوہندا
ایس توں ہُن کوئی کم نہیں ہوندا
جھبڈے مونداء، جھبڈے جیوندا
پاواں سدھا، پیندا موہندا
جیویں گزارہ سس نال نونہہ دا

بھکھا پنڈا لاہوڈٹا
دیکھن وچ ایہہ ہٹا کٹا
اندر خانے ڈھلا مٹھا
کردا رہندا کھلریا کٹھا
پان نوں پھردا چٹا لٹھا

بھٹکھا پنڈا بھٹکھا تے نہیں
رتا گُو اے، اُکا تے نہیں
جد دا بھجیا، سُکا تے نہیں
وچاریا اے، تُوکا تے نہیں
رہندائے، ہالی مُکا تے نہیں

فیر سُنیں کدی جو سن بنیاں
کل راتیں ایس دل تے
لانجھے مار ایہہ کھپ کھپائیاں
گھٹ کے گل تے مل وے

وے ماہی

بہہ جا میرے کول وے ماہی
بہہ جا میرے کول
ایہہ گھڑیاں انمول وے ماہی
بہہ جا میرے کول
صدقہ دل نال تول وے ماہی
بہہ جا میرے کول

پیراں پٹھہ آسمان وے ماہی
پیراں پٹھہ آسمان
کڈھ کے لے گیا ایں جان وے ماہی
پیراں پٹھہ آسمان
توں رکھیا میرا مان وے ماہی
پیراں پٹھہ آسمان

ڈوب کے مینوں تار وے ماہی
ڈوب کے مینوں تار
کر کوئی قول قرار وے ماہی
ڈوب کے مینوں تار
کوئی نہیں ہن عار وے ماہی
ڈوب کے مینوں تار

جگ نوں چلھے پا وے ماہی
جگ نوں چلھے پا
کسی منجی ڈاہ وے ماہی
جگ نوں چلھے پا
میرے صدقے جا وے ماہی
جگ نوں چلھے پا

ہور نہیں کوئی جٹ وے ماہی
ہور نہیں کوئی جٹ
نینہاں دتیاں پٹ وے ماہی
ہور نہیں کوئی جٹ
مرزا کلا اکٹھ وے ماہی
ہور نہیں کوئی جٹ

نپ نپ وینی، چاء دیاں ونگاں سوہیاں لال چڑھائیاں نیں
ورھیاں دی اکی ہوئی نیں اکھیاں فیر لڑائیاں نیں
بابے عشق نے پڑھنے پایا، بڑیاں سخت پڑھائیاں نیں

کھیڈ

گھڑیا سونا، پنڈا اوسدا لوں لوں چاندی رچیا
اوس دے حسن دی روشنائی نال، ہر سو بھانبر مچیا

سب توں سوہنی چٹی دُڈھ، اوہ نشہ سی پہلی دھار دا
اک واری جیہنوں تک لیندی، کیہ فیر دم اوہ ماردا

اوس شامی اوہنوں سدا سی کے آ کے رنگ۔ جماوے
کجھ یاراں نوں پرچاوے تے کجھ نوں نال نچاوے

آن کھلوتی، سچ دھج اوہدی ویکھیاں گل سی بندی
جس نے کول بلایا ٹُر گئی، سب دا آکھا مندی

میں وی اوس محفل دے وچ ساں بیٹھ تماشہ تھکدی
کدی میں اوس دل تک— لیددی ساں کدی میں تھکدیاں جھکدی

مکھڑے توں تے اوہ پئی مینوں چنگے گھر دی جاپے
بھین بھرا کوئی اوس دے ہونے، کوئی تے ہوسن ماپے

سوچدی پئی ساں کے اوہ میرے پت دے ہان دی ہونی
اوس ویلے ای، نوٹ دکھا، اک جی نے کیتی بوہنی

منی، شیلا، شکیرا دے اوہ بھیس وٹا کے نچی
مینوں انج جاپی او جویں انھیاں ورھیاں دی بچی

اوہ وی سوانی میں وی سوانی، کوئی فرق نہ چھب دا
اوہدی تھان میں ہو سکدی ساں، قسمت کھیڈ اے رب دا

رات جدوں کجھ بھجن لگی دل ہويا میرا بھاری
پنچ پنچ سوتے وکدی رہی اوہ دھی کرماں دی ماری

اوہدے ہون دے دکھ داسپ مینوں جس پل آن کے لڑیا
میرا جتھ اپن چیت، اوس دے جتھ وچ وڑیا

تال نال جدوں میل ہويا، چن سورج دھرتی لتھے
سب جیاں دے دل پرچان دا سہرا میرے متھے

کنا چر فیر نچدی رہی میں اوس گڑی دے اندر
میری سنگھی گھٹدا گیا، ہنجواں دا اک سمندر

فیر اوہ ویلا وی آیا اسیں گھراں نوں پرتن لگے
اک اک کر کے چلے گئے جیہڑے نوٹ سی تھلے ڈگے

کنج میں اوہنوں دسوی اوہدے روپ چ میں کیہ پایا
اوہدا متھا چم کے بس میں اوس نوں گل نال لایا

کیہ دسوی اوہنوں رات ساری میں کیہ کیہ جردی آئی
ہاسے کھیڈ دی محفل وچ میں پل پل مردی آئی

جانندی واری کیہ دیندی اوہنوں تحفہ میں کوئی چچ دا
میرے کول تے کجھ وی نہیں سی جیہڑا اوس تے سجدا

اک حیاتی کول سی میرے، اوہ جانوں ہر آئی
آؤندی واری اپنے ساہ اوہدے قدام وچ دھر آئی

اپنے تھال وچ چپ پروسی
تیرے تھال وچ بول

کھج کھچا کہ آ کڈھ لیے
ایہہ لیکھاں دا جھول

نال تیرے دوری دا رشتہ
تے دوری اے کول

میں کدوں کہیا سی

میں کدوں کہیا سی
میں ہور پیار نہیں کرنا
ایہہ خالی کھوہ نہیں بھرنا

میں کدوں کہیا سی
ہُن گلاں میریاں مکیاں
میں کدوں تیرے کولوں لگی آں

میں کدوں کہیا سی
جی لاں گی تیرے بغیر
کہ تُوں تے میں آں غیر

میں کدوں کہیا سی
ہے تیرے جیہا کوئی ہور
مینوں ہور کسے دی لوڑ

میں کدوں کہیا سی
تیرے ساہ نال ساہ نہیں لینا
نال تیرے جڑ نہیں بہناں

میں کدوں کہیا سی
توں دل توں میرے لتھا
توں فیر دی لایا متھا

میں کدوں کہیا سی
تیریاں اکھاں مینوں تارن
تیرے ساہ میرے ساہ نہ سہارن

میں کدوں کہیا سی
ہور پرتاں نہ لاپیں
ساڈے وچ ایہہ دوریاں پائیں

میں کدوں کہیا سی
چھڈ دے تُوں میرا کھہڑا
ایہہ شہر، ساڈا گھر، اپنا ویٹھا

کوئی بھکھ نہیں

کوئی بھکھ نہیں تیری بھکھ ٻنا
کوئی مکھ نہیں تیرے مکھ ٻنا
کوئی دکھ نہیں تیرے دکھ ٻنا
کوئی سکھ نہیں تیرے سکھ ٻنا

تریہ تیری شالا نت جیوے
تریہ میرے سارے ساہ پیوے
ایہہ تریہہ لوں لوں دے پھٹ سیوے
تریہہ نال میرے بڈھڑی تھیوے

تریہہ ڈیک لگاوے ساہواں دی
مینوں تریہہ ہے تیریاں چاہواں دی
تریہہ ہتھاں دی تے بانہواں دی
مینوں تریہہ ہے اپنیاں ہاداں دی

دل تانے بانے اُندا رہوے
تاگھ دے پنجیاں چین پوے
برہوں چاہواں نوں ایہہ ہی کہوے
اسیں جگے تے جگ سستا رہوے

تیرے باجھوں ساہ مینوں ڈوبدے نیں
سینے وچ سولاں کھوبدے نیں
نیناں وچ سُننے چوبھدے نیں
میرے ساہ، ماہی، تینوں لوبھدے نیں

لوبھی جیہا لوبھی، دل چا تر
کرے اپنی مرضی ہے شاطر
پئی کہندی رہواں جاتھر جاتھر
کرے تدبیراں ملنے خاطر

منجیاں کٹھیاں ڈاہیے ویڑھے
کٹھیاں کٹھیاں نیڑے نیڑے
سکھ لاوے ساڈے گھر ڈیرے
تے پار لگن سبھ دے بیڑے

نہ اپنا آپ سکھاوے

نہ اپنا آپ سکھاوے
نہ کسے دا ناز تے نخرا
نہ ہاسا، چولھاں ٹھولھاں
نہ ہار شنگھار نہ سکڑا

سکڑا، سرمہ وی سٹیا
مہندی دا بوٹا وڈھ کے
جے یار نظر نہیں آوِنا
رکھداں ایہہ اکھاں کڈھ کے

کڈھ باہر نہیں مارے سارے
بس اکو دل ایچ مورت
درشن نہیں دیندا، ڈاڈھا
بھل چلی یار دی صورت

نہ صورت آن دکھاوے
نہ بھیجے پتر چٹھی
رستے ج بیٹھے بیٹھے
تن ہو گیا مٹی مٹی

مٹی نال مٹی مٹی
نہ روح نہ جان نمائی
ساہ چوری چوری آؤندے
مک چلی یار کہانی

کوئی گل ہوئی، کوئی بات ہوئی
جدوں سوہنے نال ملاقات ہوئی
میں کہندی رہی اوہ سُندا رہیا
تے کہندیاں سُندیاں رات ہوئی

عشقا بھر بھر پیاوے

عشقا بھر بھر پیاوے
سرنوں چڑھ چڑھ جاوے
مٹھے سفنے پکاوے
اپنے ہتھیں کھواوے

عشقا روگ نمانے
عشقا جھیاں دے بھانے
عشقا لبھدا ٹھکانے
عشقا عشقے نوں جانے

عشقا کیدو دا ساڑا
عشقا سسی دا ہاڑا
لیلیٰ مجنوں دا پاڑا
عشقا ہیرے دا لاڑھا

کورے گھڑیاں تے بہاوے
عشقا نہراں کھداوے
عشقا لاڈ لڈاوے
پٹوں چیرے، کھواوے

عشقا عشقے تے موئے
عشقا مرزے نوں ہوئے
عشقا صاحبان تے روئے
عشقا سوہنی ڈبوئے

عشقا کھیڑے دے ویڑھے
عشقا جوگی دے ڈیرے
عشقا پینڈے توں نیڑے
عشقا عشقے نوں سہیڑے

عشقا پچھیا نہ دتے
عشقا گاؤے تے ہستے
عشقا ڈھلیاں نوں کستے
عشقا جم جم وستے

چانن اکھیاں نوں عشقا
بکھیاں چکھیاں نوں عشقا
سجیاں گلایاں نوں عشقا
نال رلیاں نوں عشقا

عشقا بوہا نہ ڈھووے
عشقا ڈڑی نوں چھوہے
سوون دیوے نہ سووے
عشقا ہووے سو ہووے!

عشقا سنجیاں دا داتا
عشقا اکھیاں دا ناتا
عشقا رتجھاں نہاتا
عشقا ازلاں دا کھاتا

عشقا جھلیاں دا مولا
عشقا جھلیاں دا مولا
عشقا ولیاں دا مولا
عشقا علیاں دا مولا

راتیں

راتیں

رات نوں لوری دے کے بڑا اورایا

بدل

دوہرا سر تھلے رکھیا

چہین نہ آیا

کالا امبر

تاریاں مڑھیا

پواندی پیاسی

ہتھ نہ لایا

سُفَنیاں والی واچلی تے جی پرچایا
رات دی رانی آل دوالے سب مہکایا

اکھیاں میٹ کے جس نوں تھکیا اس نوں پایا
نمی نمی لُو نے سینہ بھر دتاتے رب ملایا

بدلاں دی سرشاری

بدلاں دی سرشاری ویکھی
تن من چڑھی خماری ویکھی
جھڑی دی رونق ساری ویکھی

تھل نیناں دا آن وسایا
رانجھا مُر وطنان نوں آیا
خالی جھولی وصل چا پایا

رتبھ دے بوٹے بُور نی سئیو
ہور نہیں کوئی حُور نی سئیو
عشقا نُور و نُور نی سئیو

جھوک دے دی نِت ہن میلے
پرتے شگنناں والے ویلے
پاواں لڈیاں جنگل بیلے

ایہہ پنڈا تے میرا نہیں

چوپڑی بُرکی کھا بیٹھا اے
نویاں سنھاں لوا بیٹھا اے
اندروں باہروں نہا بیٹھا اے
رتا چولا پا بیٹھا اے
نال ملنگاں جا بیٹھا اے
ایہہ پنڈا تے میرا نہیں

اپنے آپ نوں اوپرا دسدا
ساہ سچ کھچدا ساہ اے کس دا
لُوں لُوں نت نت رہندا رسدا
لشکاں مارے جو بن جس دا
کون اے والی وارث اس دا
ایہہ پنڈا تے میرا نہیں

مہندی رنگی اُنگل نچے
گھڑی مڑی تے پل پل نچے
کھلے بدھے سنگل نچے
مور دے تکیاں جنگل نچے
تیرے چھوہیاں منگل نچے
ایہہ پنڈا تے میرا نہیں

دوروں دسا کول دا مائے
اُچی اُچی بولدا مائے
جندرے سارے کھولدا مائے
پیراں پیٹھاں رولدا مائے
بھریاں نوں ایہہ ڈولھدا مائے
ایہہ پنڈا تے میرا نہیں

آپو آپ ای لہکیا اے اج
بلبل وانگوں چہکیا اے اج
تاگھیا اے تے مہکیا اے اج
بیٹھلے سُر وچ سہکیا اے اج
سُدا نہیں جو آکھیا اے اج
ایہہ پنڈا تے میرا نہیں

مان کرن توں مُردا نہیں ایہہ
بودے واہن توں مُردا نہیں ایہہ
ماہیے گاؤن توں مُردا نہیں ایہہ
پیلاں پاون توں مُردا نہیں ایہہ
صدقے جاون توں مُردا نہیں ایہہ
ایہہ پنڈا تے میرا نہیں

مُل اے پاؤندا لکھ دا ماہی
کہندا اے کہ لکھ دا ماہی
چاہوندا میل اے وکھ دا ماہی
شگن منائی رکھدا، ماہی
اوپلے ہو کے چکھدا ماہی
ایہہ پنڈا تے میرا نہیں

چن تارے بوہے تے کھڑے اج
بنا اجازت کون وڑے اج
پنڈا پنڈے نال اڑے اج
اپنے آپ دے نال لڑے اج
ووہیاں والے چاء چڑھے اج
ایہہ پنڈا تے میرا نہیں

ہاڑا

ٹٹی ساڑے ڈھپ دا سیکا
ویری لگے سوہرا پیکا
کراں دُعاواں لا لا ہیکا
گل بن دی نہیں لگدی

مینہ دا زور تے چھپر پاٹا
بھج گئے سارے چول تے آٹا
جتھے جاواں ہر تھان گھاٹا
رات گزاراں جگدی

آئی ہنیری اڈ گئے لیڑے
کرماں دے وچ پے گئے کیڑے
جھٹ کو ساہ تے آون دے پیڑے
رگ پھڑکے رگ رگ دی

بھن پیندی تے جی کرلاوے
کوئی تے سنیہا لے کے آوے
جے اوہ آ کے گل نال لاوے
ٹھنڈ پاوے مینوں اگ دی

جس دے ساہ نال ساہ اے ولیا
جس دے نال وچ ناں اے رلیا
جس جی میرا جُٹہ ملیا
خیر ہووے اوہدی پگ دی

کنج میں دستاں

کنج میں دستاں ربا سچیا
کون اے میری روح بچ رچیا
کس دا بھانڈا اندر مچیا
کیہڑا لاون آندراں پچیا
کیہ کھنجیا تے کیہ کیہ پچیا
کنج میں دستاں ربا سچیا

کنج میں بولاں اپنے دل دی
بھکھ نوں کیہڑی بُرکی ملدی
کتھوں پائی گُرتی سِلدی
آپدی کندھ کس گل تے ہلدی
بجھدا پھٹ کیوں رہندی چھلدی
کنج میں بولاں اپنے دل دی

کنج میں آکھاں کیہ نہیں بنیاں
کیوں عشقے دی دھپ وچ کنیاں
کس دے ہتھ جے دیاں تنیاں
ٹھپے ونڈے چاڑھ کے پنیاں
کیہدیاں موڑ کے کیہدیاں منیاں
کنج میں آکھاں کیہ نہیں بنیاں

لک اُتے

لک اُتے تارے واہ سبناں
اگ بُلھیاں دے وچ لا سبناں
ٹھنڈ سینے اندر پا سبناں
کڈھ ملنے دی کوئی راہ سبناں

نواں سوہا جوڑا پا لاں میں
چُک سر دے اُتے بہا لاں میں
تینوں پیراں پٹھ لُکا لاں میں
کنجری دا بھیس وٹا لاں میں

پا جھومر متھے، جھمکے کن
پیراں اج میں گھنگھرو بنھ بنھ
تیری تلی تے نچاں چھن چھن چھن
تے نچن سارے تارے، چن

ماہی نوں لے آؤ جی

لے آؤ جی

لے آؤ جی

ماہی نوں ہُن لے آؤ جی

کجَل نال میں اکھ سجا کے

بُٹھیاں تے میں سک رچا کے

نک اچ تھلی رنگی پائی

سکھیاں دین ودھائی

لے آؤ جی
ماہی نوں ہُن لے آؤ جی
ماہی آوے عید مناواں
ماہی دی میں دید مناواں
ماہی نال میں رین جگاواں
لے آؤ جی ماہی نوں ہُن

لے آؤ جی ماہی نوں ہُن
کول بٹھاؤ ماہی نوں ہُن

ماہی سوہنا
سوہن دا شاہ اے
ہوند نوں چارے
ہون دا شاہ اے
دھو بیٹھی آں
نہا بیٹھی جی
مشکی سچ سجا بیٹھی جی
دل اچ پریم الاؤ جی
ماہی نوں لے آؤ جی
ماہی ہُن لے آؤ جی
میرے نال بٹھاؤ جی

سُفنے وچ مینوں ساہ آیا تے سُفنے وچ میں موئی
لوڈھے ویلے آن کے سجاں، پریت دی گل جد چھوہی
کیہ دساں میں، کیہ نہ دساں، کیسی ہونی ہوئی
سجاں ہُن تک دھڑ کے دل اچ سجاں باجھ نہ کوئی

بجے رُکھ تے بجے پکھی، بجھیاں گلیاں سڑکاں
وا دے اُتے پینگھاں پاواں، بدلاں دے وچ دھڑکاں

اپنے آپ دے اگے نچاں، جاواں واری صدقے
بدل کجبل اک جیہے کر کے اپنی اکھ اج پھڑکاں

چاننی دے ول سدا گھلاں، آوے ککلی پائیے
تاریاں وانگر ڈلھکاں ماراں، سورج وانگر بھڑکاں

اپنی واری چھڈ کے کھیڈاں، جتاں، ہاراں، جتاں
ساہ ساہ کر کے مکدی جنڈڑی، دل اج پا کے رڑکاں

سے دے اندر ورھے گواچے، فیر نہ جاون لھے
بیتے ویلے گتھلی بن کے، آوندا ویلا ہڑکاں

ٹاویں ٹاویں

ٹاویں ٹاویں وی نہیں دسدے
رانجھن یار کوئی چچ دے
تینوں ویکھ کھلو گئی آں میں
عمران لنگھیاں بھجڈے

میرے دل دے تار سوہنیا
تیری تال تے وجدے
روح دے پھٹ تے پنڈے والے
تیرے چھوہیاں بھجڈے

آپے سارے چک دتے نین
پردے اپنی لُج دے
ڈھول پتاشے پریت پیار دے
رہنے وجدے گجدے

تیرے ساہ، تینوں جیوندیاں رکھن،
میرا پالا کجدے
شُکر کراں میں سو سو واری
جد وی جاواں سجدے

میرے ہاسے توں ہسین تے
میرے بُلّھ نین سچ دے
ازلاں دے بھکھے نیناں
نہیں تینوں تکدیاں رجدے

مینوں نویں حیاتی دے گئے
قول قرار تیرے اَج دے
رب سوہنا تینوں رنگ لاوے
اتے بدلے دیوے حج دے

پانی

(جہلم، راوی تے منگلا ڈیم دی سیر)

پانی پانی کتھے پانی؟
اوتھے بندہ، جتھے پانی
کنج دریا نوں وتھے پانی
روح نال جنڈنوں متھے پانی

پانی کھبے پانی سچے
بڑھکاں مار کے بدل گئے
مینہ وسیاتے لوکی رتے
پانی پچھے پانی بھجے

دیکھ لے فیرتوں روویں نہ

بوٹے نوں پانی لاؤندا نہیں
پھُل کھڑ جاون، توں چاہوندا نہیں
توں ویہندا نہیں، ایہنے سُک جانا
ایہنے مُدھوں ای فیر مُک جانا
پتراں نے اک اک جھڑ جانا
ساوے نہیں رہنا، سڑ جانا
اوس ویلے دُکھیا ہوویں نہ
کرلاویں، بودا کھوویں نہ
دیکھ لے فیرتوں روویں نہ

جس مورت نوں تو گھڑیا آپ
روح بن کے جس ایچ وڑیا آپ
ہُن کونے وچ توں سُٹیا اے
تریڑیا اے لک ٹٹیا اے
بھورا بھورا ایہنے بھُر جانا
سیونک لگی ایہنے گھر جانا
اودوں توں آن کے ٹوہیں نہ
گرلاویں بودا کھوویں نہ
دیکھ لے فیر توں روویں نہ

جو بلھیاں تیرے گیت کہن
تینوں ماہی تے من میت کہن
تسیاں نے تیری تریہ لگیاں
کھنگر ہوئیاں، ہوئیاں بگیاں
چپ موت دا جنڈرا لا دے گی
جدوں موہرا مونہہ وچ پا دے گی
توں فیر وی اینا چھوہیں نہ
گرلاویں بودا کھوویں نہ
دیکھ لے فیر توں روویں نہ

جیہناں اکھیاں نوں پرچایا توں
سُفنے ویکھن تے لایا توں
اوہ اکھیاں جاگن اٹھے پہر
درشن نہ دیویں ڈھاویں قہر
اکھیاں دا چانن ڈھل جائے گا
دیوا مٹی تے بل جائے گا
اودوں مٹھی نیندر سوویں نا!
گرلاویں بودا کھوویں نہ
ویکھ لے فیر توں روویں نہ

جیہڑا پنڈا تیری تانگھ کرے
کھہڑا نت بچیاں وانگ کرے
جیہنوں ہور کسے دی آس نہیں
جیہدی ہڈیاں تے کوئی ماس نہیں
جیہڑا بھکھ دی بُرکی کھاندا اے
جیہڑا پنجر ہوندا جاندا اے
جد موئے تے نال موئیں نا
گرلاویں بودا کھوویں نہ
ویکھ لے فیر توں روویں نہ

بھاگوان

بھکھے پنڈے دا پنڈا کردے
تریے ہتھ تیرے
تھاں تھاں رُک رُک تس مکاون
ربا خیر کرے
جتھے پھردے ساڈے جاون
ایہہ اگ کون سرے
اکھاں میٹ کے ہر ہر جتاں
کیہ نیں بھاگ مرے

ماہیے

میں تیری منگ ماہیا
وَجھلی دی تان تیری، دیوے جنڈڑی نوں رنگ ماہیا

کوئی سوہی ونگ ماہیا
آ کے منالے توں، لا کے اپنے انگ ماہیا

ٹھوہیں دا ڈنگ ماہیا
ڈھول خفا ہو یا، نالے چھڑ پئی جنگ ماہیا

رنگ رنگیلا

نس نس ودا رنگ رنگیلا
چھو چھو کیتاس انگ رنگیلا
ہر ہے اوس دا ڈھنگ رنگیلا
میری ہويا منگ رنگیلا

ساہ نال ساہ نہیں رلدا اُس بن
ڈیگر لوڈھا گھلدا اُس بن
ویڑھا سارا بلدا اُس بن
کوئی نہ میرے ول دا اُس بن

فیر ملاں گے، کہندا رہندا
توڑ چڑھاں گے، کہندا رہندا
عید کراں گے، کہندا رہندا
شہر پھراں گے، کہندا رہندا

گدا پاواں گھر آون تے
ساہواں نوں ساہ رنگ لاون تے.....
کوکل، بدل، بھرساون تے.....
گلیاں سُنجیاں ہو جاون تے.....